

detud ei saanud. Kaks aastat pärast seda, kui Tallinna Raekohtu liiked Wolmaris, teiste Balti-
maa linnade feltsis, Issanda surnukeha püha
„röömsa joogiga“ lõpetasivad, tallitas seesama
Raekohus juba ewangelikul meelel oma ülewaata-
mise ametit, linna „Musta munkade“ kloostris.
Vehekuu lõpul, aastal 1524 olivad Dominiki
mungad Heermeistre juures kaebtust tõstnud, et
nemad omast kloostrist wälja aetud oleksivad.
Selle peale wastas Tallinna Raekohus: „Kui
meie nüüd, meile iseäralisest armust kuulu-
tatud Jumalafõnast wale õpetajaid nende wiljast
ära tunnud oleme, oleme meie neid esiteks oma
kohuse poolest mõni kord heaga, ja kui see ei
aitanud, tõega noominud, et nemad oma pahan-
dawat, Jumalast lahutatud elu ja oma eksitawat
õpetust ja teisi kahjulikusi tegusi maha jäta-
ksivad, mida nemad siin Teie Würstliku Armuse linna
priiduse ja õiguse kahjuks ja üleüldise hea eluorra
häwituseks kaua aega kergel meelel pidanud on,
ja et nemad püha Ewangeliumi ilma ühegi ini-
mestest wälja arwatud lisata, selgest ja puhtast
kuulutasivad; aga nemad ei ole seda mitte kuulda
wõtnud, waid tuulde saatnud. Ja nemad on
õigest kuulutatud Jumala sõna Ketserite eksituseks
ja Kuradi õpetuseks sõimanud. Sellest on siis
siin palju erakondlikku kiustu ja tüli tõusnud,

nenda et meie oma õpetajaid määramise waigis-
tamiseks nende juure kloostrisse saatnud oleme,
üksteisega jumaliku kirja põhjusel seletama ja läbi
katsuma, kellel õigus ehk kellel ülekohus oleks.
Aga nimetatud mungad ei ole ühegi asjaseletusele
walmis olnud, on enast oma peaga, Paapstiga ja
tema waimuliku õigustega wabandanud, kuidas
neile keelatud oleks, kellegiga usu üle jumalikust
kirjast waielda; nemad peatsivad seda asja tulewa
Kongiliumi hoolets jätma. Ja kui meie nende
langelaelsest waimust aru saanud oleme, millega
nemad koguduses püha waimu ja Jumala sõna
tõe selge walguse wasta panewad, oleme meie
nende jutluse ametit ja salalikku tallitust mida
nemad ühegi kirja peale põhjustada ei wõi, koguduses
ära keelanud.“

Mungad püüdsivad küll igapidi salamahti selle
keelu wasta teha, landsivad ka kloostris wara kõr-
wale ja sundsivad sellega Raekohut, kloostris wa-
randust üleswõtma ja kallimaid asju Raekohu
warjule wiima, aga nende aeg oli täis ja nende
wõimus oli lõppenud. Puhas Ewangeliumi õpetus
oli kõikis linnas wõitu saanud ja munkade was-
tupanemist ei saanud kuidagi enam sallitud. Wä-
givalda ega ülekohut ei saanud neile tehtud, aga
Raekohus oli omale oma kristliku walitsuse kohust
mele tuletanud ja sundis munkasi sedawiisi elama,